

Mijn Heilige Berg

Het tot leven komen van de geestelijk mens doordat men de woorden van Jezus Christus hoort en ze gaat doen en het opwassen naar de geestelijke volheid of volmaaktheid, kan allegorisch vergeleken worden met de beklimming van een hoge berg. Diegene die deze hemelse tocht onderneemt, bewandelt de ‘hoge weg’ van het geloof van Christus. Het Woord van God bevindt Zich in de hemel op de Allerhoogste positie namelijk op de Berg Gods, die een uitdrukking is van het koninklijke gezag, de Kracht en de majesteit van de Heilige Geest. Vanuit de onmetelijke liefde voor Zijn mensen begon bij God het initiatief om de ‘kroon der schepping’ te rehabiliteren, te verheffen en respectievelijk bij Hem een plaats te geven op de troon.

De mens Adam moest van levende ziel zich verder ontwikkelen tot ‘levendmakende geest’, maar door de aantasting der zonde verspeelde hij zijn vooruitzichten op deze geestelijk verheven toestand. Hij begon te sterven en naar geest en lichaam ervoer hij wat het is om pijn en ellende te hebben, iets wat voor hem tot dan toe onbekend was geweest. De positie en het doel dat de Schepper met Adam voorhad, was voor hem onmogelijk geworden om die in zijn zondige staat te bereiken. Doordat hij zijn koninklijke erfenis niet meer in ontvangst kon nemen en zijn aardse lichaam het na verloop van vele honderden jaren begaf, restte Adam slechts de geestelijke sfeer waarin hij door de zonde was blijven steken. Geestelijk sloeg hij na het sterven zijn ogen op in die toestand van gevangenen zijn: de Sjeool of Hades. (*Gr.*) Daarbij was er meer gebeurd dan enkel de ontneming van de vooruitzichten op de koninklijke status van deze troonpretendent. Behalve dat Adam met zijn vrouw Eva door ongehoorzaamheid in de schaduw van het

dodenrijk terecht waren gekomen, was aan de vijanden van God - de satan en de boze geesten - de heerschappij over de wereld overgedragen. De duivel kon daarom na vele eeuwen zeggen dat de positie van 'wereldbeheerser' hem door de mens was overgegeven, omdat de eerste mensen zich vrijwillig in zijn dienst hadden gesteld en daarmee zijn slaaf waren geworden. (Luc.4:6)

En omdat Adam de duivel toegang verschafte tot de mensen op aarde om die te beïnvloeden en tot zonde te verleiden, is daardoor het hele menselijke geslacht tot zonde gekomen. Ieder nieuw mens wordt immers als baby binnen het directe werkkterrein van de boze geboren en bij het opgroeien is het onmogelijke om zijn sluwe en boosaardige inspiraties te pareren, en vroeg of laat komt men tot zonde. Daarvandaan dat Paulus kon schrijven in zijn brief aan de Romeinen 'Alle mensen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods.'(Rom.3:23) Het is dus niet zoals een bekend leerstuk in de kerk wil aangeven (art.15, NGB) dat een mens vanaf zijn conceptie een verdorven natuur heeft, want dan zouden wij aan de duivel gelijk zijn en er voor ons geen redding en herstel meer mogelijk zijn. Maar doordat wij opgroeiden in een sfeer waar bij gebrek aan bescherming tal van boze geesten toegang tot ons hadden en ons konden aanvallen, is het voor ons onvermijdelijk gebleken om niet te zondigen. Wat onze oude geestelijke 'natuur' betrof hebben wij die daarmee gediskwalificeerd om eeuwig te leven, dus bij God de Vader te zijn. Alles in aanmerking genomen maakt het dus niet uit of wij, zoals abusievelijk werd geleerd als strafwaardig zondaar in de wereld kwamen of dat wij zo wij nu weten in de wereld gaandeweg tot zondaars werden, wij hebben allen hoe dan ook onze rechtvaardiging aan het onschuldig vergoten bloed van Christus Jezus te danken! In tegenstelling tot oude leerstellingen geven wij dus wel toe zondaar geweest te zijn maar wij identificeren ons nu niet meer met de zonde en het verfoeilijke wezen van de duivel, alsof er ook voor ons geen redding of Heiland zou zijn.

Toen echter in de volheid des tijds Jezus eveneens als mensenkind in deze vijandige omgeving ter wereld kwam, veranderde er iets. Dit was het moment waarop de nieuwe gezagsverhoudingen een aanvang namen, onder een nieuw verbond met God. Vanaf Zijn heilige Berg, vanuit Zijn Koninkrijk der hemelen kwam de Zoon van God om als mens van vlees en bloed geboren te worden in het domein en het beslag van satan. In al de koninkrijken der wereld hadden de boze geesten de volkeren vele generaties achtereen weten te overweldigen en te beheersen om hen in ongerechtigheid en zonde te doen leven. In dat duivelse machtscentrum werd Jezus de Zoon van God ontvangen. Daar zouden zij elkaar nu ontmoeten en tegenover elkaar komen te staan, de duivel die als koning der wereld heerste vanaf Adam, tegenover Jezus de Koning vanuit de hemel. Jezus kwam als Vorst der hemel 'van boven' om in de duisternis der wereldbeheersing het Woord van God te spreken tot hen die van 'beneden waren' en in de noodzakelijkheid van de dood gezeten waren. De arena waar Het Licht de duisternis opzoekt, was hetzelfde gevechtsterrein alwaar de duivel, de oude slang zijn talloze menselijke slachtoffers had gemaakt; de wereld, gelegen aan de voet van de berg der goden, vanwaar Lucifer door de Allerhoogste was verbannen en weggedaan nadat hij en andere geesten hun eigen woonstede hadden verlaten. (Judas 1:6)

Op de Berg Gods waren en zijn uitsluitend de heilige wezens die van JaHWeH hun eigen taak en functie hebben ontvangen. In de eerste plaats is daar God de Vader, die van deze hoogste orde de verpersoonlijking is. Hijzelf geeft immers vorm en omvang aan deze Berg in de wereld der geesten. Jahweh was de Eerste en van eeuwigheid aanwezig op dit heilige niveau, en deze heilige Berg is tevens een afspiegeling en uitdrukking van Zijn grootheid en verhevenheid.

Jahweh beschikt als Opperwezen reeds vóór alle andere wezens over deze heerlijkheid en luister. Hij is immers om Zijn voornemen en plannen te maken bij niemand te rade gegaan, zoals Jesaja zegt ‘wie is Hem tot raadsman geweest?’. (zie ook Rom. 11:33t/m36) En alles wat geworden is en alle dingen die geworden zijn, zijn dat door Hem, want Hem is niets onmogelijk. God heeft als Hoogste en grootste Geest ook het grootste geloof, de Kracht en de wil om dit alles tot stand te kunnen brengen. (Marc.10:27)

*‘Hij doet grote, ondoorgrondelijke dingen,
wonderen zonder tal.
Hij verheft geringen tot hoge staat,
en treurenden verkrijgen krachtige hulp’
(Job.5:9en11)*

Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is. (Joh.1:3) en: ‘Alle dingen zijn Mij overgegeven door mijn Vader en niemand weet, wie de Zoon is, dan de Vader, en wie de Vader is, dan de Zoon, en wie de Zoon het wil openbaren.’ (Luc.10:22) De Zoon was er ook want als *Woord* Gods was Hij van eeuwigheid bij de Vader en door Hem zijn alle dingen geschapen die geschapen zijn. De heerlijkheid van het Woord om alles te volbrengen waartoe de Vader sprak, bezat Hij reeds vóór de wereld werd geformeerd. (Joh.17:5) Het Woord was, nadat God had gesproken ook God. (Joh.1:1) Daarna schiep het Woord overeenkomstig de wil van de Vader de engelen, zij worden als ‘vlammende stenen’ aangeduid in Ezechiël 28. Het vlammen ziet op het weerspiegelen en afstralen van het licht en de glans van God, waarmee ook in hen het wezen van de Schepper tot uitdrukking kwam. Dat zij als ‘stenen’ worden omschreven duidt erop, dat zij wat hun ontwikkeling en statuur betreft niet nog hoger in Gods gemeenschap kunnen komen. Zij zijn als stenen ‘af’ of anders gezegd in gereedheid

geschapen. Vergezeld van deze gigantische schare helpers, lichtdragers en ‘scheppingsassistenten’, sprak de Almachtige: ‘Laat Ons mensen maken..’ (Gen.1:26) Als engel van God was ook Lucifer ooit op de Berg van de Allerhoogste, om daar met de ‘duizend tienduizendtallen’ van engelen als ‘vlammende steen’ de heerlijkheid en majesteit van de Schepper te aanschouwen en Zijn wil te vernemen. (‘Lucifer’ betekent lichtdrager)

De engelen Gods worden soms ook aangeduid met de term ‘zoon’. Zo lezen we in het boek Job dat de ‘zonen Gods’ zich voor de Heer stelden en onder hen bevond zich de onrechtvaardige satan. (Job1:6) In de scheppingsvolgorde werden de engelen als ‘zonen’ Gods dus éérs geschapen en pas daarna de mens en zijn vrouw. In het geslachtsregister van Jezus wordt Adam vanzelfsprekend als zoon van God genoemd. Als Vader heeft God de ganse mensheid gewild en voortgebracht. (Luc. 3:38) Adam echter was nadat hij geschapen was niet geestelijk volgroeid of ‘rijp’, maar moest in het Paradijs de tocht ‘naar omhoog’, naar het voor hem bedoelde geestelijke niveau ondernemen. De oudste ‘zonen’ waren dus de engelen, waarvan Lucifer er één was en als eerste uit God voortgekomen. De jongste dus later *gemaakte* zoon van God was Adam en hij werd aanvankelijk geschapen naar Gods Eigen beeld en als Zijn gelijkenis, om te worden zoals Hij. (Gen.1:26)

In belangrijkheid en luister was deze jongste zoon van God om die reden dus de meerdere van de oudste en reeds aanwezige zoon Gods. De aanduiding ‘zoon’ als zijnde degene aan wie men kan zien hoe en wie de Vader is, was in dit opzicht dan ook meer van toepassing op Adam dan op Lucifer. Vóór zijn rebellie was Lucifer één der machtige engelen van God en straalde hij als zodanig de heerlijkheid van zijn Schepper af, en wel op een bijzonder veelkleurige wijze. (Ez.28:13) Maar zoals zijn naam en wezen reeds aangaven, betekende de gehele existentie van Lucifer niet meer te zijn dan dienaar om Het Licht te dragen.

Deze opdracht vervulde hij als beschuttende cherub aanvankelijk zeer effectief, gelet op het takenpakket dat hem van Hogerhand was toevertrouwd en de manier waarop hij zich tussen zijn soortgenoten bewoog. (vers 14 en 15)

De jongere zoon van God, Adam die in één der latere scheppings-eonen door Hem werd geformeerd, werd door de Almachtige verbonden aan een hogere bestemming en de daarbij horende hogere status. God en Zijn Partner zijn immers verheven boven hun dienaren. Adam moest binnen de mega-scheppingsdaden van Jahweh door ontwikkeling een persoon worden die het meerdere en hogere verlangen van de Heer God kon vervullen. De engelen hadden tot taak om vanuit de hemel de mens tijdens zijn geestelijke opwassen te begeleiden en te helpen, zodat Adam de plaats naast God in volkomenheid kon innemen. Het communicatieve vermogen waarmee Adam contact met zijn Schepper kon maken, zoals het spreken en bidden in de taal van God (*glossolalie*), maar ook bv. het schrijfvermogen der mens, kan mede door tussenkomst van de trouwe engelen zijn overgebracht. Het is duidelijk dat engelen over deze kwaliteiten beschikken, zo kon aan Mozes op de berg Sinai de wet en de geboden worden geven toen die in de stenen tafelen geschreven waren. (Ex.34, Hebr.2:2) Adam moest zich in het plan van de Schepper ontwikkelen tot geestelijk verheven wezen, tot mens-Gods die door de kracht en werking van God kon worden 'opgetild' en verheven tot op Zijn Eigen niveau, dus niet alleen in de hemelen 'op de Berg Sion' maar ook bij Hem in Zijn huis. (2Tim.3:17, Joh.8:35)

Toen dit alles voor Lucifer duidelijk begon te worden en hijzelf als medewerker Gods aan deze hogere ontwikkeling en opgang van Adam (de jongste zoon van God) diende mee te helpen en zorg te dragen, werd er in Lucifer gaandeweg ongerechtigheid gevonden. Het is voor Lucifer niet te accepteren dat deze zwakke mens de plaats naast

God Zelf mag innemen, die kwam hem volgens hemzelf als eerst-geschapene en geestelijk sterkere toch veel eerder toe? De zo in schoonheid geschapen engel had tot nog toe tijdens de vele ‘scheppings-eeuwen’ immers zelf als één der naaste medewerkers de Allerhoogste ten dienste gestaan. De engel die een eigen plaats had gekregen, betrachtte zichzelf van Gods niveau en wilde als zodanig ook als Gods ‘naaste’ erkent en aanbeden worden. Dat er nu een nieuweling kwam die hem in dit opzicht overtrof, daar ergerde hij zich aan. De plaats naast God die aan de mens is voorbehouden, die wilde satan voor zichzelf en dat bracht hem ten val: ‘En gij overlegdet nog wel: Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren Gods mijn troon oprichten en zetelen op de berg der samenkomst ver in het noorden; ik wil opstijgen boven de hoogten der wolken, mij aan de Allerhoogste gelijkstellen.’ (Jes.14:13/14)

Doordat hij daarmee de plaats die de Almachtige Schepper hem had toegekend verliet en in zijn val tal van engelen met zich mee wist te slepen, schreef de apostel Judas later over deze groep dat zij ‘hun eigen woning’ hadden verlaten, en om die reden tot de oordeelsdag onder donkerheid bewaard worden gehouden. (Judas 1:6) God had gesproken ‘laat Ons mensen maken’ en daarbij werd ook Lucifer ingeschakeld om deze gedachte gestalte te geven. De eervolle rol die Lucifer als zelfdenkend wezen bij deze grootse en gezegende taak werd toegekend, werd door hem niet volgens de weg van God vervuld maar hij keurde Gods wil af en bediende zich in ongehoorzaamheid tevens van geweldenarij. (Ez.28:16) Zoals Kaïn door de duivel geïnspireerd werd en gehoorzaamde om zijn broer Abel met geweld te vermoorden, op diezelfde manier werd ook de satan boos toen hij door begon te krijgen dat de eindbestemming van Adam ver boven die hem als ‘majordomus’ uitging. Dat was de omslag bij Lucifer, waardoor hij het Licht losliet en Jahweh bij elke mogelijkheid ging tegenwerken.

Om de Almachtige bij Zijn verheven werkzaamheden te storen, had satan in de door Jahweh geschapen hemel duisternis veroorzaakt. Doch ondanks de duisternis van deze eerste hemel, gaat Jahweh verder Zijn voornemen ten uitvoer te brengen. Ook als de Here God volgens plan de aarde heeft geschapen, is daar Zijn tegenstander om vanuit zijn machtspositie het geschapene te bederven. De Hebreeuwse grondtekst staat om die reden de vertaling toe: ‘de aarde nu was woest en ledig *geworden*’. (Gen.1:2) Dit duidt op inbreng van buitenaf, die des duivels dus, want er lag daarna duisternis op de vloed. Ook veel later, als de planten- en dierenwereld tot stand zijn gekomen, is het wederom satan die een aantal planten aantast zodat zij ‘dorens en distels’ produceren, of soms zelfs zeer giftig zijn. Ook bij een deel der dieren kan hij zich laten gelden, zodat zij worden gedeformeerd tot verscheurende beesten en daarbij soms uitgroeien tot reusachtige monsterlijke gedrochten, denk aan de prehistorische reptielen en vleeseters. Tenslotte wordt dan door Jahweh de mens geschapen, en ook jegens hen laat satan zijn vijandschap gelden. Ook dit deel der schepping probeert hij aan te tasten en te bederven, om steeds maar weer trachten te voorkomen dat de Almachtige Zijn doel bereikt. En ook dit kostbaarste deel der schepping weet satan met list onklaar te maken!

Adam zou in zijn ontwikkeling tot “Christus” zijn geworden, indien hij niet in zonde was gevallen. De “Christus” is immers de ultieme en hoogste gedachte van God. Wanneer in de volheid des tijds Adam de geestelijke status onder Gods zalving en leiding zou hebben bereikt, dan zou hij door God worden verheerlijkt en daarmee gekomen zijn op het niveau van God Zelf, bij Hem op Zijn Troon. (Opb.3:21)

De gedachte dat een mens aan God gelijk wil zijn is dus niet fout, integendeel al wordt in veel van de traditionele kerken het tegenovergestelde geleerd. Doch dit ‘aan God

gelijk zijn' of als 'Hem worden', is juist aan de gehoorzame mens voorbehouden, maar dan wel en uitsluitend langs de weg van Christus Jezus. (Joh.14:6) Ook de Heer Jezus maakt onomwonden duidelijk dat een ieder die Hem volgt volmaakt zal worden en zegt ronduit 'Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is.' (Matt.5:48) Het streven van de oprechte en gehoorzame mens om volmaakt (als God) te zijn is dus niet ijdel, zij is een voorzegging van de Meester! Ook de apostelen zijn van deze kennis der waarheid op de hoogte en schrijven daar in hun brieven op diverse plaatsen over, zoals de volgende teksten aangeven: 'Hem verkondigen wij, wanneer wij ieder mens terechtwijzen en ieder mens onderrichten in alle wijsheid, om ieder mens in Christus volmaakt te doen zijn.' (Kol.1:28) 'En Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente, die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt.' (Ef.1:22,23)

Onze volmaaktheid echter, waartoe de Vader ons heeft voortbracht, nemen wij eerst ten volle in als wij geheel 'samen met God op de hoogte' zijn, hoog op Zijn Berg, dus vol van de Heilige Geest. Dikwijls hoorde ik persoonlijk de uitspraak van mensen die reeds vele jaren hun kerk bezoeken, dat de mens zondaar is en dat blijft tot de dood toe, hij of zij belijden dus zelf dat zij tot het sterven slaaf van de demonen zullen blijven. Dit komt overeen met de wens van de duivel, die alle mensen wel wil doen geloven dat zij noodgedwongen in zijn dienst moeten blijven, alsof de vergeving van de zondes Schuld door het bloed van Jezus Christus krachteloos zou zijn en er daardoor ook geen gave van de Heilige Geest is. In het denken van de traditionele kerkmens is het de duivel massaal gelukt om behalve het eten van de verboden vrucht, ook de geestelijke ontwikkeling van Adam en Eva tot Gods niveau zondig te stellen.

Als de slang in het Paradijs aan het woord is zegt hij dat God niet wil dat de mens als Hem zal zijn, God Zelf heeft deze mededeling richting de mens nimmer gedaan. Bovendien schetst de slang met de woorden ‘kennende goed en kwaad’ het karakter van de Schepper af zoals dat in werkelijkheid van de duivel is, die kende immers het licht maar verliet die en werd vervolgens duisternis. (Gen.3:5b) God Zelf daarentegen heeft wel kennis aangaande de werken van de duivel en zijn trawanten maar dan van buitenaf, in Hem kan nimmer ongerechtigheid of duisternis gevonden worden en dat kan Hij ook niet voortbrengen omdat Hij waarachtig is en Zijn karakter onveranderlijk. (Jak.1:17) Maar de slang wist dat wanneer Eva hem zou gehoorzamen, zij evenals de vorst der duisternis in ongerechtigheid en zonde zou geraken waardoor zij en haar man als eerste mensen niet als God maar juist als satan zouden worden en vanuit het licht van de Vader in de duisternis terechtkomen, dus kennende ‘goed en kwaad’ maar dan van ‘binnenuit’. (Gen.3:5)

Adam was in het Paradijs dus de mens-Gods, de aanstaande Partner van God in *wording*. Hij had het begin moeten zijn van een geestelijk volk dat door een wandel in het Koninkrijk der hemelen ‘vol van de Heer’ zou worden, die van de Boom des Levens kon eten en daardoor de Geest van Christus ontvangen. De Vader had dit zo van eeuwigheid gepland, en daartoe plantte Hij ook in het midden van de Hof de Boom van eeuwig Leven. Vanuit het stof der aarde geformeerd, werd de nog onontwikkelde mens daarna in de Hof van Eden geplaatst en zou vervolgens op moeten groeien tot de volle geestelijke wasdom. Het stappenplan van Jahweh voorzag in alles wat nodig was, tot en met de Levensboom. Alles onder Zijn toezien oog en met de hulp van de heilige engelen. Als Eeuwige Schepper zou God Zelf Zich op deze wijze van een passende Vrouw voorzien. De profeet Jesaja schreef in verband met deze verhoging door God van hen die (zich

met de Heilige Geest laten dopen en daardoor) deel kregen aan Christus; ‘Want uw Man is uw Maker’. (Jes.54:5)

Nu kunnen wij ons ook heel goed een begrip vormen van de onmetelijke liefde die God voor ons heeft. Hij ziet namelijk van eeuwigheid reeds de heerlijke geestelijke Partner in ons, vol van schoonheid en zuiverheid. Ieder willekeurig mens op aarde is zo’n potentiële wederhelft voor God, indien hij of zij zich door Christus laat afwassen en Hem volgt om tot dit allerhoogste doel te geraken. Wie de mogelijkheden van een mens vanuit dit perspectief beziet en zijn innerlijke waarde kent, zal net als de Meester vanuit de liefde Gods tot erkenning komen dat deze naasten het waard zijn om je leven er voor in te zetten. (Joh.15:13 en 3:16) Het kost dan geen moeite de naaste net zo lief als jezelf te hebben, want de naaste hoort door Christus ook bij God en is deel van Hem.

Een berg duidt altijd op hetgeen hoger is en boven het *andere* uitgaat, hier in deze parabel wordt er de macht en de Kracht van God mee bedoeld, die ten opzichte van alle andere geesten in de hemel de grootste en omvangrijkste is. Zijn geestelijke autoriteit en gezag zijn niet alleen verheven boven het natuurlijke en het tastbare, maar ook boven het bestaan van alle geestelijke wezens die zich in de hemelse gewesten bevinden. Ooit besteeg dus Mozes in de woestijn de berg Sinai om de geboden van God te ontvangen, en na de luister van Jahweh van heel nabij meegemaakt te hebben bleef de heerlijkheid Gods nog lange tijd op het gelaat van de oude profeet zichtbaar. (Ex.34) Eenmaal beklom ook onze Heer Jezus met Zijn volgelingen Petrus, Jacobus en Johannes een hoge berg, Tabor. Bovenop werd Hij verheerlijkt en daar waren behalve zijn discipelen nog enkele personen bij Hem, onder wie Mozes. Er is een onderscheid tussen Mozes, van wie de heerlijkheid des Heren afstraalde nadat hij de heerlijkheid Gods nabij was geweest en Jezus Christus, de eerste mens in wie de Geest

van God een welbehaaglijke *woning* heeft. Net als Elia is ook de oude knecht Mozes in het licht van God opgenomen, zij behoorden tot de enkele leidlieden van het oude verbond die voor hun taak persoonlijk door de Heer waren geroepen. In het huidige nieuwe verbond daarentegen is het niet meer de enkeling die door God wordt geroepen, maar in Christus roept Hij alle mensen op zich te bekeren en zich te laten dopen om zo de Heilige Geest in ontvangst te kunnen nemen!

De profeet Micha omschreef reeds de definitieve woning van God de Vader, dat in de laatste dagen dus in onze tijd, nu het voornemen van God aangaande Zijn Geest uiteindelijk concreet is geworden, dat dan de Heilige Berg waarop wij rusten in ons zal vaststaan als de 'hoogste der bergen'. De profeet vermeldt er verder nog bij dat volkeren derwaarts heen zullen stromen. Vele onwetende mensen zullen via ons vernemen dat het in de huidige tijd mogelijk is om de Heilige Geest te ontvangen en Zijn genade te ervaren.

'En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des HEREN vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En volkeren zullen derwaarts heenstromen, en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des HEREN, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEREN woord uit Jeruzalem.' (Micha 4:1,2)

MOUNT TABOR.

(Oude pentekening van de berg Tabor in Galilea, 588 m. hoog)

De berg Tabor die door Jezus werd beklommen, is 588 meter hoog en is gelegen in Laag-Galilea. Vanwege de goddelijke verandering van de gestalte van Jezus voor de ogen van Zijn volgelingen in een lichtstralend lichaam, wordt om deze reden de berg Tabor nog vandaag de dag de berg van de gedaanteverandering of *theofanie* genoemd. (Matt.17:2) Het is voor de mensen van het nieuwe verbond noodzakelijk om via de Berg Gods dat is de Heilige Geest, ten hemel op te stijgen. Het kan immers niet de bedoeling zijn om massaal onze koffers te pakken en op reis te gaan richting het midden oosten, om te zien of op de top van de daar genoemde aardse berg God nog steeds aanwezig is. Wel heeft de katholieke kerk voor alle zekerheid op deze plaats, waar ooit de Heer Jezus werd verheerlijkt, een kerkje laten bouwen. Denkt men nu echt door met ‘speciale gevoelens’ op een plaats als deze aanwezig te zijn, hoewel men niet in de doop met de Heilige Geest van volwassenen

gelooft ‘hogerop’ te kunnen komen? Weet men dan niet dat er geen heilige of geweide plaatsen meer zijn? (Joh.4:21)

Nee niet Sinai noch Tabor maar de Berg van God is Zijn heilige geesteskracht waarvan Hij wil dat wij als Zijn volk daar deel aan zullen hebben, door ons naar Zijn leiding en wil te voegen en de Geest van Christus ontvangen. Deze berg wordt dan niet met aardse voeten betreden en door spierkracht beklommen, maar door geloof en geduld komt Hij in onze innerlijke mens en manifesteert Hij Zich door ons heen in ons dagelijkse leven. Dan woont de Berg in ons en Zijn kracht en Zijn hoogte zijn de onze geworden. (2Tess.1:10)

De Leidsman ten leven de Heer Jezus kwam vanuit de hemelse geestelijke werkelijkheid, vanuit het machtscentrum van de Vader, in de natuurlijke wereld. De wereld dus, die alle mensen door de vleselijke zintuigen kennen en die sinds vele eeuwen wordt beheerst door de verstoten engel satan. Het is de bedoeling van de Vader om de satan ook van dit lagere niveau te verdrijven, en daartoe brengt Hij Zijn eigen Zoon als kwetsbaar mensenkind tussen de andere mensen. De engel Lucifer die de liefde tot de Almachtige God heeft losgelaten, wordt dus niet alleen van de heilige Berg Gods verdreven, maar moet in deze nieuwe fase eveneens zijn heerschappij over de wereld afstaan, nu de Heer Jezus Zijn opdracht heeft volbracht. Jezus is God, die Zijn verheven plaats bij Zijn Vader verlaat en door natuurlijke geboorte het rijk van de duisternis binnenkomt, om als Hij volgroeid is ook daar vervolgens Zijn gezag te laten gelden en de boze geesten te verdrijven. (Joh.16:28) ‘Ik ken Hem, want Ik kom van Hem en Hij heeft Mij gezonden.’ (Joh.7:29) en ‘Ook al getuig Ik van Mijzelf, toch is mijn getuigenis waar, want Ik weet, vanwaar Ik gekomen ben en waar Ik heenga..’, geven aan waar Jezus vandaan komt en dat Zijn majesteit die is van de waarachtige hemelse Koning. (Joh.8:14)

Vervolgens nog de teksten ‘Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt – Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld.’(Joh.17:24), en ‘..als Ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik allen tot Mij trekken...’(Joh.12:32), om aan te tonen dat de door de Heilige Geest degenen die van Christus zijn eveneens deel zullen krijgen aan Gods heerlijkheid en majesteit. Het is absoluut zeker dat dit zal gebeuren, omdat Jezus Zelf Zich daarvoor inzet. Hij trekt ons door Zijn Geest steeds verder opwaarts op Zijn hemelse Berg, en wij danken en loven Hem daarvoor.

Wij willen laten zien hoe het God lukt de gehoorzame mens door wedergeboorte en geestelijke groei te verhogen tot ‘boven op de Berg’ dus bij Hem Zelf, ondanks de zondeval van de oude en afgeschreven mensheid die hem ‘omlaag’ in grote geestelijke en lichamelijke nood bracht. De Vader die Zijn gezag en macht heeft overgedragen aan de Zoon, wil de zondaar uit zijn uitzichtloze en schuldige bestaan vandaan halen en hem grote heerlijkheid en genade schenken. Zelfs genade op genade en om niet, dus als cadeau zoals dat in het boek Openbaring van Jezus Christus staat. (Opb.22:17) Eerst is er immers sprake van een onderpand doordat God ons van Zijn Geest geeft, maar ten slotte zal er zoals dat ook bij Jezus het geval is, sprake zijn van een totale overdracht van Geestelijke rijkdom die de goede Vader Zijn kind geeft. (2Kor.5:5)

De grote verdienste van Jezus is dat Hij door Zijn levensoffer op Golgota de zonde-barrière der mensen heeft doorbroken en het mogelijk heeft gemaakt dat ieder goedwillend mens, door Hem als persoonlijke Verlosser aan te nemen, rechtvaardig wordt. Een nog grotere verdienste echter is, dat door Jezus alle gelovigen (dus rechtvaardigen) in Hem deel kunnen krijgen aan Christus, dus het geestelijk

wezen bij wie God Zelf aanwezig is en voor zorgt. *Christus* is het cumulatief van alle mensen Gods waarin de Heilige Geest een welbehagen heeft, die tezamen het Lichaam vormen waarvan Jezus het Hoofd is. Waar Jezus is, is Zijn lichaam ook. Het omgekeerde is uiteraard ook waar: waar het lichaam van Christus is dáár is Jezus in hun midden. (Matt.18:20)

U krijgt deel aan Christus wanneer u op grond van de toegezegde beloften van de Meester Zelf, de Heilige Geest in geloof ontvangt en u door Hem laat leiden en Gods wil doet. (Luc.11:13) Deze genade van God waarmee Hij naar ons omziet is daarom zo kostbaar, omdat de Geest van Christus bij ons en in ons komt, om ons innerlijk te verkwikken met onvergankelijk leven.

De Heilige Geest die Jezus als Trooster na Zijn Hemelvaart tot ons zond, blijft altoos bij ons; hierdoor is de Almachtige wonderbare God in alle omstandigheden met ons. Jezus zei daarom: ‘En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld.’ (Matt.28:20) Dus in alle omstandigheden, ook die van problemen of benauwenis is het God die Zijn kracht kan laten gelden, omdat Hijzelf aanwezig is. Wie een lid van Christus ontmoet, ontmoet God. Wie Christus bedrukt of aanvalt, prest God. Nu wij tot God zijn genaderd, naderde Hij immers ook tot ons! (Jak.4:8) Dit gevoel van Gods nabijheid kende ook koning David, waardoor hij kon uitroepen: ‘Met U immers loop ik op een legerbende in en met mijn God spring ik over een muur.’ (Ps.18:30)

De bedreigende omstandigheden die zich in het leven van ieder mens voor kunnen doen, worden door deze hemelse visie voor de volgeling niet meer uitzichtloos en kunnen hem niet meer deprimeren, dus zijn levensvreugde definitief ontnemen. Paulus spreekt over zijn kostelijk leven geleid door Jezus Christus, terwijl hij zelfs het volgende moest meemaken:

‘Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig-min-één-slagen ontvangen, driemaal ben ik met de roede gezeseld, eens ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een etmaal heb ik doorgebracht in volle zee; telkens op reis, in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar door volksgenoten, in gevaar door heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders; in moeite en inspanning, tal van nachten zonder slaap, in honger en dorst, tal van dagen zonder eten, in koude en naaktheid; (en dan), afgezien van de dingen, die er verder nog zijn, mijn dagelijkse beslommering, de zorg voor al de gemeenten.’ (2Kor.11:24t/m28)

Wat bewerkt nu de Geest van Jezus, door wie ook Paulus in het Lichaam van Christus was ingevoegd? In hoofdstuk 12 van dezelfde Korinthebrief geeft hij aan hoe de Heilige Geest in deze zware situaties voor hem op de bres staat: ‘En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid. Zeer gaarne zal ik dus in zwakheden nog meer roemen, opdat de kracht van Christus over mij kome. Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, smaadheden, noden, vervolgingen, benauwenissen ter wille van Christus, want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.’ (2Kor.12:9en10)

Doordat de (jong)volwassen mens zich in de Heilige Geest laat dopen, waardoor het nieuwe opstandingleven in deze gelovige komt en voor alle tijden aanwezig blijft, hoeft hij nimmer meer te vrezen wanneer de omstandigheden hem benauwen. Hij weet immers: God zorgt voor mij en Zijn levenskracht in mij is meerder en krachtiger dan de duisternis buiten mij, die mijn natuurlijke situatie soms aangrijpt om mij te belagen. (1Joh.4:4) Dit vertrouwen op Jezus dat door Hem nimmer wordt beschaamd, is er de oorzaak van dat de gelovigen nu reeds het overwinningslied aanheffen, terwijl zij nog in de verdrukking zijn.

Met andere woorden, Christus maakt geloofshelden van hen. Met deze zekerheid wachten zij niet als timide en verslagen soldaten af maar stormen zij de vijanden tegemoet, ook al is die groot en dreigend, ze 'lopen immers op een legerbende in'.

De Heilige Geest voert de volgeling van de Heer Jezus op deze wijze steeds verder op Zijn heilige Berg naar boven, Hij leidt hen zodoende in de 'volle waarheid' want Hij wijst hen een weg die 'nog veel verder omhoog voert' in het hemelse Koninkrijk. (1Kor.12:31) Door de permanente nabijheid van God vanwege de inwoning van de Geest van Christus in u als geheiligd mens, hebben de zonde- en ziektemachten uit Efeze 6:12 geen vrije toegang meer tot uw ziel. Ze vallen ons lichaam wel aan maar kunnen ons niet bezetten, dus constant onder pressie houden, omdat de Heilige Geest tussen beide komt. Het komt in deze tijd daarbij zó ver, dat het leger geloofshelden van Jezus steeds verder de heilige Berg des Heren beklimt en zij ook anderen langs deze geestelijke weg kunnen helpen. De geheimenissen aangaande wedergeboorte en geestelijke verlossing, worden in navolging van Jezus' opdracht door deze groep bekendgemaakt en de gave van de Heilige Geest geopenbaard. De onreine geesten worden net als in de tijd van Jezus' omwandeling verdreven en men valt de vijanden aan in plaats van dat men slachtoffer wordt, daar is eindelijk het volk dat tegen de eeuwenoude kaalvreeters zegt 'geef terug'. (Jes.42:22)

De grote en heilige Berg van God is hoger dan alle andere bergen in de onzienlijke hemelse gewesten. De verheven macht, heerlijkheid en kracht die de Heilige Geest heeft is door geloof en de doop met Christus in Zijn volgelingen aanwezig. Vanwege Zijn reinheid, heiligheid, licht en leven is Hij tevens de Enige in Zijn soort. Alleen de Vader en Christus zijn heilig, en zij die van Hem zijn en bij Hem horen, want 'Is de wortel heilig, dan ook de takken.'

(Rom.11:16) Andere heuvelen en bergen in de hemel (dus geestelijke machten) die vanwege hun onreinheid en duisternis niet behoren tot het Koninkrijk van de Vader, worden door Zijn Zoon verdreven. Nu begrijpen wij ook wat de Heer Jezus bedoelde toen Hij sprak ‘Voorwaar, Ik zeg u, wie tot deze berg zou zeggen, hef u op en werp u in de zee, en in zijn hart niet zou twifelen, maar geloven, dat hetgeen hij zegt geschiedt, het zal hem geschieden.’ (Marc.11:23)

‘Deze berg’ duidt op de satan de tegenstander van God, die nimmer meer vrucht of opbrengst voor Jahweh kan voortbrengen en die derhalve moet worden weggedaan. De zee is hier beeldspraak voor de buitenste duisternis, waar geen enkele activiteit ontplooit kan worden. Deze inactiviteit wordt door de boze geesten en door hen aan wie zij verbonden zijn, als pijniging ervaren.

Van de wijze volgelingen van Jezus kan dan net als van Hem worden gezegd: ‘Zij gaan de wereld rond, goedgevoelend en genezende een ieder die door de boze overweldigd is, want God is met hen. (Hand.10:38) In tegenstelling tot de mensen die van de wereld zijn en zich slechts verlustigen in dingen die de wereld (mammon) te bieden heeft, zoals bezitting, rijkdom, eer van mensen, roem, begeerten, zingenot enz., concentreert de discipel van Jezus zich enkel op Zijn Heer en God. Dit is overeenkomstig de wil van God want Hij is een naijverig God en dit hadden ook Adam en Eva moeten doen, zich op hun God en Schepper richten en zich enkel met Zijn wil en geboden bezig houden, in plaats van met de slechte inspiraties van de boze. (Ex.34:14) Tussen hen echter met hun grote wereldliefde en van God niets willen weten, wordt de volgeling van Jezus net als zijn Heer een ongewenste of paria. Voor het decadente gezelschap der onverstandige zondaars is hij een uitgestotene, omdat hij geen deel neemt aan hun dode werken. (Joh.15:18)

Dit niet aan de wereld gelijkvormig zijn van Jezus met Zijn volgelingen (*Christus*) en dus geen speelbal der demonen, maakt de overste der duisternis woedend. Heilige mensen die aanwezig zijn in het werkgebied van de duivel en waarop hij geen enkele invloed kan laten gelden, vormen het mikpunt van zijn aanvallen; van agressie, verguizing, laster, smaad, discriminatie, vervolging en bespottung. Daar zij nu hun heilige roeping kennen en ‘de hoge weg’ door het Koninkrijk Gods vervolgen, kan de Vader hen heiligen met Zijn woord en zonderen zij zich des te meer van de ongerechtigheid en hetgeen vuil is af.

*‘Wie klimt den berg des HEEREN op?
Wie zal dien Godgewijden top,
Voor 't oog van Sions God, betreden?
De man, die, rein van hart en hand,
Zich niet aan ijdelheid verpandt,
En geen bedrog pleegt in zijn eden.*

*Die zal, door 's HEEREN gunst geleid,
En zegen en gerechtigheid
Van God, den God zijns heils ontvangen.
Dit 's Jakob, dit is 't vroom geslacht,
Dat naar God vraagt, Zijn wet betracht
zoekt Zijn aanschijn met verlangen.’*

(Psalm 24:2,3 berijmd)

(Dit pdf-bestand van berg der goden, kunt u als bijlage per email versturen naar uw vrienden en bekenden.)